

Федорчук Олександр Володимирович (позивний «Льоха») народився 8 червня 1984 року в селі Сміла Хмільницького району Вінницької області.

Навчався у Смілянській загальноосвітній школі, яку закінчив у 1999 році. Того ж року вступив до Вінницького професійно-технічного училища №3, де здобув спеціальність автомеханіка. Після закінчення працював за фахом.

У травні 2014 року, як доброволець, пішов боронити Україну. Був учасником АТО, мав позивний «Льоха». На його долю випали нелегкі бої під Іловайськом, там отримав поранення і контузію. Після реабілітації повернувся до військової частини.

З 2018 року служив у 74-ій роті глибинної розвідки міста Волноваха. На початку повномасштабного вторгнення знову став на захист кордонів Батьківщини. Під час виконання бойового завдання отримав важке поранення. Після численних операцій, повернувся на службу на посаду інструктора.

Нагороджений медаллю «ОПЕРАЦІЯ ОБ'ЄДНАНИХ СИЛ. ЗА ЗВИТЯГУ ТА ВІРНІСТЬ» наказ командування об'єднаних сил № 429 від 23.08.2018 року, відзнакою командувача об'єднаних сил «КОЗАЦЬКИЙ ХРЕСТ» III ступеня, наказ командування об'єднаних сил № 293 від 23.04.2019 року, відзнакою I ступеня 74-го окремого розвідувального батальйон, наказ командира військової частини А1035 №356 від 04.09.2019 року, медаллю «ЗА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ УКРАЇНІ» відповідно до Указу Президента України №10950 від 04.08.2022 року.

Контузія та поранення підірвали його здоров'я. У 2025 році був демобілізований та проживав у рідному селі.

19 серпня 2025 року відійшов у вічність.

Похоронений на кладовищі в селі Сміла Уланівської територіальної громади.